

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

Svmmarivm Homiliæ Vigesimæqvintæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

S V M M A R I V M

HOMILIÆ VIGESIMÆ QVINTÆ SEQVENTIS.

NV
2

MPLETAM ostendit nobis D. Ioannes in historia Samaritanæ, figuram, quam de Christo vates Oseas prædixerat, cui Dominus præcepit, mulierem diligenter fornicariam, illam omnibus amoris blanditijs, curisque ambiret, donec eam sibi in sponsam acciperet, ex proprijs illam dotans opibus filiosque ex illa generaret. *a.* Hoc supposito ad novem reuocatur puncta. Primum sit, quomodo Christus hanc elegerit mulierem adulteram, sibi in sponsam, diuinam suam in huius conuersione ostentans virtutem. *b.* & illius assumptione quo ciuitatem Sichar Samoriarum metropolim converteret. *c.* qui, cum sua dona Iudei refugiant, illa Samaritanis communicat. *d.* Secundum explicat, qua ratione illam quæsierit, vñque ad defatigationem. *e.* & licet plures fuerint causæ fatigacionis Christi, *f.* amor tamen illum fatigauit, statuisse ad puteum. *g.* Tertium habet Christum à muliere postulantem, sicuti suam illi aperientem. *h.* qui eo petri modo, quo Deus. *i.* & aquam postulat: quia in aquis multa solet Deus operari mysteria. *k.* Quartum mulierem exhibet morosam. *l.* In Quinto Salvatoris patet perentis instantia, urgentis promissis postulata. *m.* Sexto mulieris allicitur animus, dum illi Christus exiguum aquæ à se petitæ demonstrat vittutem. *n.* *l.* *g.* *21.* & permagnam eius quam ipse pollicetur. *o.* Septimo declaratur, quibus rationibus illam ad hanc disponuerit, eo deducens, ut peccata sua confiteretur, seque illi quis esset indicaret, in sui traxerit amorem, eam denique per fidem viuam sibi in sponsam adoptarit. *p.* Octauum exhibit à Christo diuinis illam dotatam muneribus, quibus terrenorum omnium procul abiecit memoriam. Tandem quod per illam multos filios spirituales, omnes icilicet illius ciuitatis incolas generavit.

§. 1. Sicut Oseas, sic agit Christus mulierem diligens perditam, & ponit abyssos in thesauros suis.

§. 2. Venit in ciuitatem Samariae, hic Christus si verum ostendit Deum, cui proprium est in cordibusc effaciter operari.

§. 3. Probatur diuina Christi potentia, docendo Sichar ciuitatem per mulierem Serpentem fallacem.

§. 4. Visitur Dei sapientia mulieribus ad ducendum; cum illis vsus fuerit diabolus ad seducendum.

§. 5. Per hanc Christus mulierum restituunt bonorem: quam creat Archi apostolam, eamque se coronat.

§. 6. Venit in ciuitatem Samariae. In Samaria se Christus effundit velut Nilus in Ægypto, quod si sponsa non aperiat, ad altaram transbit.

§. 7. Fatigatus. Quarit Secundus Adam in sudore vultus sui panem, & visitat summum Pontifex suam Diaconin pedes.

§. 8. Fatigatus ex itinere. Lassuit Christum labor itineris: cuius corpus inter omnia creatura perfectum apicumque fuit, ut in eo patitur: ex vaticinio David.

§. 9. Fatigatus; Fatigat ibi Christum, & quasi suspendit cor nostrum, quod Hieremias prauum appellat.

§. 10. Fatigatus, Fatigat Christum nostri cordis

- cordis durities sicut & Ezechielem ollę prauitas.
- §. 11. Ex itinere. Fatigauit illum nostrorum onus peccatorum adeò graue, quale descripsit Isaías & significauit Hieremias.
- §. 12. Sedebat sic. Erat sicut Amnon amore languidus, de quo triumphat amor efficacissimus ut illum in te accendat.
- §. 13. Sedebat sic. Proprius hic est situs amantium: etenim amor inclinat maiestatem, ut patet in Bezae & Hercule.
- §. 14. Venit mulier. Arentem Christus ostendit stium huius mulieris amantissimum amasius ad non leue nostrum solarium.
- §. 15. Ut de nobis Salvator caelos, quas petimus aquas donorum optat: ut nos illi cordis aquas offeramus, quod ipse significat sedens & expectans ad puteum.
- §. 16. Da mihi bibere. Christus ab hac petit mulier ut illi datur: hac enim eius est consuetudo.
- §. 17. Da mihi. Primi postulat Deus, ut fit perfectè liberalis, in nostram gloriam. Dominus est hac D. Chrysostomi profunda.
- §. 18. Da mihi. Secundo petit Deus, ut tibi mensuram prescribat eius, quod ipse tibi daturum est: qua-equalis erit ei, quod illi petenti dederis.
- §. 19. Petis ab Abraham Deus, ut eadem illi mensurā refunderet, quā dedit abraham: historia est vulgaris, sed speckata mysterijs.
- §. 20. Da David, Lot, & alijs ostendit Deus, quidēa tibi reddet mensurā, quā tu illi deris: & petiit ab hac muliere potum, sicut Eliezer à Rebecca.
- §. 21. Da mihi bibere. Magna Deus operatur per aquas, in aquis, & circa aquas, quemciam petit.
- §. 22. Quomodo tu &c. Exposcit Christus facilia, ut aquam, nec illi damus, ex-
- posit diabolus grauissima, sed & illa diabolō offerimus.
- §. 23. O mulier, si scires donum Dei, Dao promittit illi Redemptor, per gratia mulieribus, pariter donum declarat à Deo illi oblatum.
- §. 24. Donum Dei. Praclarum reputas sponsa domum, quod illi Deus aliquem mitat, cui dei: prudentius iudicans quam Ora.
- §. 25. Puteus altus est. Tres perpendicularitera conditiones. Prima quod haustū sit difficilis, ut experti sunt duo nobiles.
- §. 26. Bibit ipse & pecora &c. sitiet iterum. Secunda conditio: quod sine iumentis hominibusque communes. Tertia: quod sitim non extinguant, imo prouocent illis quos Iob vidit in hoc mando meridianos.
- §. 27. Aqua, quam ego dabo. Conditiones aquae Dei perpende. Prima est, quod faciles sunt, & gratis dantur, sicut aqua de petra.
- §. 28. Secunda conditio, quod propria sunt hominibus, in quibus Deus residens sit fons. Ficit in eo fons &c.
- §. 29. Non sitiet in aeternum. Tertia conditio, quod satient, & sitim extinguant, quod illi non valent.
- §. 30. Voca virum tuum. Illam disponit Christus, ut prudens confessarius, seipsum, quis sui manifestat, & illam sibi per viuam fidem disponat.
- §. 31. Ego sum. Sponsam suam noster datur Osea, & detersabile lutum in solem conseruit, quem vidit Nehemias.
- §. 32. Reliquit hydram. Aquæ Christi, melius quam Mandragora illam contemneare faciunt terrenas voluptates: illamque disponunt, ut vadat filios progenitura spirituales.